

Η αλληλεγγύη και η συναντίληψη των Τοπικών Εκκλησιών

/ Γνώμες

- **Επισκόπου Μπουκόμπας καί Δυτικής Τανζανίας κ. Χρυσοστόμου**

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΜΙΑ. Σκοπός της εἶναι ἡ ἐνότητα ὅλων, ἀφοῦ τό Ἅγιο Πνεῦμα τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς «εἰς ἐνότητα πάντες ἐκάλεσεν».

Ἡ ἀγωνιώδη Ἀρχιερατική προσευχή τοῦ Κυρίου ἦταν «ἵνα πάντες ἐνῶσιν»(Ἰωαν.17, 21).

Ὁ δέ Παῦλος προβλέπει, «ὅτι θά εἰσβάλουν σ' ἐσᾶς λύκοι ἄγριοι, πού δέ θά λυπηθοῦν τό ποῖμνιο της τοπικῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τῆς καθόλου.(Πραξ. 20, 29).

Όταν στήν Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων ἔπεσε λιμός, ὁ Ἀπ. Παῦλος ζήτησε ἀπό ἄλλες τοπικές Ἐκκλησίες τῆς Κορίνθου, τῆς Μακεδονίας, τῆς Γαλατίας, νά βοηθήσουν μέ ἕρανο τήν ἀδελφή Ἐκκλησία, «μετά παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν τήν χάριν καί τήν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τούς ἁγίους» (Β΄ Κορινθ. 8, 4), ὥστε «τό ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τό ἡμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης» (8, 14).

Στήν ἐμπνευσμένην θεολογία του ὁ Παῦλος περί τῆς Ἐκκλησίας ὡς Σώματος Χριστοῦ, τονίζει, ὅτι «ἵνα μή ἦ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλά τό ὑπέρ ἀλλήλων μεριμνῶσιν τά μέλη• εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τά μέλη, εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος, συγχαίρει πάντα τά μέλη» (Α΄ Κορ. 12, 26).

Ἡ συναντίληψη καί ἡ ἀλληλεγγύη τῆς μίας τοπικῆς Ἐκκλησίας στήν ἄλλη διαχρονικά λειτουργοῦσε στήν δισχιλιετή πορεία τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀπό τήν ἐκκλησιαστική ἱστορία παίρνουμε τό παράδειγμα τῆς συμπαράστασης τοῦ Ἐπισκόπου Κλήμεντος Ρώμης, πού ὡς ἰσχυρότερης τότε Τοπικῆς Ἐκκλησίας καί «προκαθημένης τῆς ἀγάπης» συμπαρίσταται στήν Τοπική Ἐκκλησία τῆς Κορίνθου, πού δοκιμαζόταν ἀπό ἐσωτερικές ἔριδες.

Όταν δέ παρουσιάζοντο μεγάλα δογματικά, διοικητικά καί κοινωνικά προβλήματα ἡ μία Τοπική Ἐκκλησία συμπαρίστατο στήν ἄλλη. Καί ἀντιμετωπίζοντο μέ Τοπικές ἢ Οἰκουμενικές Συνόδους.

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Παράδειγμα ἀλληλεγγύης ἀποτελεῖ τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας, ὅταν τό 611 πλῆθος προσφύγων κατέφυγαν στήν Ἀλεξάνδρεια, ὅταν οἱ Πέρσες εἰσέβαλαν μέ πολυάριθμο στρατὸ στὴ Συροπαλαιστίνη, λεηλατώντας, φονεύοντας καί κακοποιώντας τοὺς χριστιανοὺς. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων καθημερινὰ παρεῖχε περίθαλψη, νοσηλεία, χρήματα καί τροφή σὲ χιλιάδες πρόσφυγες.

Όταν πάλι τό 614 καταστράφηκαν πάλι ἀπὸ τοὺς Πέρσες τά Ἱεροσόλυμα καί οἱ Ἅγιοι Τόποι, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, συμπαρίσταται στό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, ἀποστέλλοντας ἐκεῖ μαζί μέ τὸν ἀρχιμανδρίτη Κτήσιππο μεγάλη ποσότητα χρυσῶν νομισμάτων, ἄρτων, σιταριοῦ, λαδιοῦ καί ὀσπρίων καί ἀνάλογα ζῶα γιὰ τὴ μεταφορὰ ὅλης αὐτῆς τῆς βοήθειας στήν Παλαιστίνη.

Συμπαρίσταται στὸν Πατριάρχη Ἅγιο Μόδεστο νά ξανακτισθεῖ ὁ καταστραφεὶς Ναός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ ἀπέστειλε πλουσιοπάροχη ἐλεημοσύνη: Χίλια χρυσὰ νομίσματα καί μεγάλη ποσότητα τροφίμων καί ὑλικῶν οἰκοδομῆς, καθὼς καί

χίλιους εργάτες.

Μερίμνησε μάλιστα ώστε οι χίλιες περίπου μοναχές, που είχαν αιχμαλωτισθεί, να απελευθερωθούν, και φρόντισε στη συνέχεια να τις αποκαταστήσει σε μοναστήρια.

Η ΑΝΑΓΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Στήν προσφώνηση του ὁ Παναγιώτατος **Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος** στήν τελευταία **Σύναξη τῶν Προκαθημένων 6-9/3/2014 στή Κωνσταντινούπολη** τόνισε τά παραπάνω, «τήν φιλάδελφη καί ἀλληλέγγυα συνδρομή τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὡς βιωματική πειθώ «πρός τούς καθημένους ἐν σκιᾷ θανάτου γιά νά ἀνταποκριθοῦν στήν πρόσκληση «ἔρχου καί ἴδε».

Στό δέ ἀνακοινωθέν τῆς Συνάξεως ἀναφέρθηκε ὅτι «ἀναποσπάστως συνδεδεμένη πρός τήν ἐνότητα εἶναι ἡ ἱεραποστολή. Ἡ Ἐκκλησία δέν ζῇ διά τόν ἑαυτόν της, ἀλλά ὀφείλει νά μαρτυρῇ καί νά μοιράζεται τά δῶρα τοῦ Θεοῦ μετά τῶν ἐγγύς καί τῶν μακράν. Μετέχοντες τῆς Θείας Εὐχαριστίας καί προσευχόμενοι ὑπέρ τῆς οἰκουμένης, καλούμεθα νά συνεχίσωμεν τήν λειτουργίαν μετά τήν Θεῖαν Λειτουργίαν καί νά μοιρασθῶμεν μεθ' ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος τά δῶρα τῆς ἀληθείας καί τῆς ἀγάπης, συμφώνως πρός τήν τελευταίαν ἐντολήν καί διαβεβαίωσιν τοῦ Κυρίου: “Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη [...] καί ἰδοὺ ἐγώ μεθ' ὑμῶν εἰμι [...] ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος” (Ματθ. κη', 19-20).

Παρακολουθοῦμε, ὅτι σέ μεγάλα δυσάρεστα γεγονότα οἱ Προκαθημένοι καί κυρίως ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης, ἀποστέλλουν ἐπιστολές συμπαράστασης στίς δοκιμαζόμενες ἀδελφές Ἐκκλησίες

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΣΗΜΕΡΑ

Τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας ἀπό τό 2022 βρέθηκε στό στόχαστρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας πού εἰσέβαλε στήν Ἀφρική, «ἵνα θύση καί ἀπωλέση», δημιουργῶντας σχίσμα στό ἱεραποστολικό ἔργο του.

Τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας προσπαθῶντας κανονικῶς ὡς ὥφειλε, νά ἀμυνθεῖ, σ' αὐτή τήν ἀντικανονική, ἀντορθόδοξη καί ἀπάνθρωπη εἰσπήδηση προέβη σέ κανονικές ποινές στούς αὐτουργούς τοῦ σχίσματος.

Μέχρι τώρα μόνο τό Οίкуμενικό Πατριαρχείο, ή Έκκλησία τής Ελλάδος, τής Κύπρου καί έσχάτως τής Άλβανίας κατεδίκασαν τήν έπιδείξη «δυνάμεως έκ μέρους τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καί δή έν τῷ εύαισθήτῳ χώρῳ τής ίεραποστολῆς έν Άφρικῇ».

Οί άλλες Τοπικές Έκκλησίες, γιατί σιωποῦν; Γιατί αφήνουν τό Πατριαρχείο Άλεξανδρείας μόνο; Γιατί κρατοῦν οὔδέτερη στάση σκοπιμότητος;

****Κεντρική Φωτογραφία: Από το συλλεΐτουργο Προκαθημένων στο Φανάρι το 2014 στο πλαίσιο της Σύναξης Προκαθημένων***